

Voor jou,

Ik schrijf je omdat mijn hele leven op zijn kop staat en ik niemand heb om mee te praten. Geen vriend, geen vriendin. Helemaal niemand. Natuurlijk ik leef nog en dat is de hoofdzaak zegt mijn vader. Ja, ik leef nog maar vraag niet waar en hoe...

Al 685 dagen zit ik hier in een huis, dat je vanaf de straat niet kunt zien. Ik mag niet naar buiten en niemand mag langskomen. Niemand mag weten dat we hier zitten. Overdag moet ik doodstil zijn, geen water laten lopen of de wc doortrekken. Ik heb geen televisie, computer of telefoon, maar alleen mijn dagboek waar ik veel in schrijf. Kun je je voorstellen hoe saai dit is? Waarschijnlijk wel omdat jullie zelf nu ook niet zoveel mogen.

Ik zou vrij willen zijn, maar weet bijna niet meer hoe het voelt. Het zou me helpen als je me schrijft wat vrijheid voor jou betekent. Ik mis het kletsen met mijn vriendinnen zo. Wat mis jij nu en wat zou je het meest missen als je net als ik jaren in quarantaine zou zitten? Gelukkig zorgen een paar vrienden voor eten en andere dingen die we nodig hebben anders zouden we het niet volhouden.

Waarom ik hier zit? Dat is nou precies waar ik vaak van wakker lig, omdat ik het niet begrijp. Ik zit hier omdat mensen een hekel hebben aan mijn volk, niet omdat we iets verkeerd gedaan hebben, nee gewoon omdat we zijn wie we zijn. Ik vind dat zo verdrietig. Veel mensen denken slecht over ons. Ze haten ons en willen ons het liefst zien verdwijnen.

Waarom oordelen mensen zo over mij? Ze kennen me niet eens. Ik ben gewoon een meisje dat van schrijven houdt en graag buiten wil spelen met mijn vriendinnen. Soms denk ik dat wij de ongelukkigste mensen op aarde zijn. Ik hoop maar één ding: dat deze haat voorbij gaat. Want dit is zo onrechtvaardig!

Vaak ben ik bang dat we ontdekt worden en dat we weer moeten vluchten. Maar ik wil niet weg. Ik hou van Nederland, ik hoop zo dat het mijn vaderland kan worden!

Ik snap niet waarom ik word beoordeeld op waar ik in geloof. Waar geloof jij in? Heb jij vrienden die iets anders geloven? Waarom word ik beoordeeld op waar ik vandaan kom, in plaats van op wie ik ben en wat ik doe? Heb jij dat wel eens meegemaakt? Wil je er iets over vertellen? Het zou mij erg helpen als ik ook eens ervaringen van anderen hoor. Hoe doen jullie dat als je niet aardig behandeld wordt om je geloof, of je uiterlijk? Hoe reageren jullie dan? Wat doen jullie nu jullie ook haast niks kunnen en binnen moeten blijven?

Vaak ben ik erg bang, bang dat ik word ontdekt. Ben jij ook wel eens bang en wat doe je hier dan tegen? Ik hoop echt dat niemand mee hoeft te maken, wat ik nu mee maak. Het zou fijn zijn als je me schrijft of mailt, dan voel ik me even niet zo alleen.

van mij

Schrijfme29@gmail.com